

OUTOČIŠTĚ BÍDNÝCH

Svatořeční muzika 105

Ó Bo - že můj, ó lás - ko má, tys je - di - ná na - dě - je

má, tys mé - ho srd - ce ko - chá ní! Nad te - be nic krás něj - ší -

ho, nic mi ne - ní mi lej - ší ho, v to - bě sklá - dám mé dou - fá - ní.

1. Ó Bože můj, ó láska má,
tys jediná naděje má,
tys mého srdce kochání!
Nad tebe nic krásnějšího,
nic mi není milejšího,
v tobě skládám mé doufání.
2. Jak u slepice kuřátko,
jak u matičky děťátko
své vyhledáva obrany,
tak já se utíkám k tobě,
outočiště hledám sobě
u tvých smilování brány.
3. Nechť jsem v moři všech ouzkosti,
v bídě, nouzi i žalosti,
Boha mého se nespustím.
Přivalte se na mne vlny,
všelikých zlých příhod plný,
od naděje neupustím.
4. Prudcí větrove neštěstí
zanesou-li mně v bolesti,
na hory pusté a skály,
na tvrdých skalách i poušti
žádného Bůh neopouští,
kdo má při něm srdce stálý.
5. Byť pak v zámořských krajinách
neb v jakýchkoli končinách
bylo někdy mé bydlení,
i za mořem Boha mého
naleznu milosrdného,
on jest mé jisté spasení.
6. Opustí-liť mně přátele,
jak na duši, tak na těle
postaveného v žalosti,
jedinký mně bude přítel
můj milý Bůh, můj Spasitel,
on mně ode všeho zproští.

7. Ó Bože, mé potěšení, mé outočiště v soužení, rač mně sám opatrovat!
Po moři světských ouzkostí rač větříčkem tvé milosti loď mou na rájský břeh hnáti.